

יוסף בן-גל : אודה דיזנוגוף

א

בְּצִיגֵי חֲלוֹם גְּדוּלוֹת שְׁאִינָם חֲלוֹמוֹת צְבוּדָה
בִּידֵי יְבָלוֹת יְבָשׁוֹת שְׁאִינָן יְבָלוֹת יָצָה
בְּשַׁעַר שִׁנָּה מִתְלַת שְׁאִינֹ שְׁעַר צִנְפוֹת
מִצְאֲתֵיכֶם יִלְדֵי הַבְּשָׁלָה, יִלְדֵי הַבְּשָׁלָה
הַמְגֻדָּלִים שֶׁל הַרְחֹב, יִלְדֵי רְחוֹב הַבְּשָׁלָה
הַלּוֹף נָשׁוּב, הַלּוֹף וְנָשׁוּב, הַלּוֹף וְכָאוֹב
אֵת כָּאֹב הַשְּׁעָמוֹם מִרְצוֹן וְחֲלוֹם כָּאוֹב
שׁוֹב וְהַלּוֹף, יָשׁוּב וְהַבּוֹף, בָּאִין מָנִים אֹ מוֹף,
בָּאוֹר בָּקָר רָפָה בְּשִׁחְרִית בְּמִי-קָפָה
יִלְדֵי הַבְּשָׁלָה הַחֹלְמִים בְּצִיגֵי רְחוֹבוֹת רִיקִים
פְּעָמִים אֶסְתָּרְסוֹ, סִיגְרִיּוֹת זֹלוֹת יְשָׁרִים גְּרוֹשׁ הַחֲסִיסָה.
טָבַק בְּנוֹיּוֹת הַסָּה, אֶפֶר בְּצִיגִים וּבִקְפָה.
שְׁמַע! אֲנָשִׁים רָצִים לַעֲבֹדָה כְּמִשְׁנָעִים. לָמָּה, לָמָּה.
יְתֻמּוֹל הַכְּרֵמִי חֲתִיקָה-לְאַלָּה, גּוֹף-בּוֹמְקָה.
תִּבְיֹא סִיגְרִיָּה, הִי מִלְצָר — כּוֹס מַיִם, רֶטֶבִים, חָה.
וּבֵין הַצָּעִים נְחֻפְזִים אֲנָשִׁים בְּעַרְפְּלֵי צְסוּקִים
וּבֵין הָאֲבָנִים זֹחֲלוֹת לְטָאוֹת בְּעַרְפְּלֵי-חִם-צִהְרִים
וּבֵין שְׁאֵמָה שְׁכּוֹב וּבֵין שְׁאֵמָה יָשׁוּב בְּסֹסוֹק בְּגִלְמִים
וּבֵין שְׁאֵמָה מִצְעָן וּבֵין שְׁאֵמָה יֶשֶׁן בְּנִפְל הַצִּהְרִים
שְׁמַע! אֲנָשִׁים רָצִים לַעֲבֹדָה כְּמִשְׁנָעִים. לָמָּה, לָמָּה.
הַמִּלְצָרִים תְּקוּצִים אֶל מוֹף הַבָּקָר בְּחֲמִיכוֹת שִׁנָּה —
אֲנָשִׁים נְחֻפְזִים אֶל מוֹף הַשָּׁחַר בְּגוֹפּוֹת וְכוּכִית —
הַעֲבֹדָה מִפְּהֶקֶת מִתּוֹף חֲלוֹנוֹת רֶאֱנָה בְּחִשְׁמֵל צִנְף:
פְּעָמִים אֶסְתָּרְסוֹ, הַשְּׁמֵשׁ מִסְרָבָה לְסֶרֶס מִן הַנְּמָנוֹם
אֲנָשִׁים מִסְרָבִים לְרוֹץ אֶל הַמְּמָנוֹם וְאַף-עַל-פִּי-בֵן —

פּעצמ'ס אָספּערט. ראַיט אַתּ הערסט בקולנע „תבולתי“
 כּף-של-סרס. אינזש שלוף. תשאיר טפה מיס.
 הנה רובקיה. למה בלם נצים. למה רובקיה. בוא הנה
 יש לך לירה עד מחירי בטח. בטח. בשביע הבא.
 מלצר. טחינה ולחם. מי צריך כסף. העקר הסיים! סה.

ב

נשים צונחות על בתי הקפה בקריות מנהה
 הנשים זולגות מתוך בתי הקפה כמו מוקה חמה
 מלצרים סרגולים מקפצים שחורים ולבנים
 בן. זכרתי. לא זכרתי. בבקשה זכרתי — סליחה.
 ושמלות פורחות בשדות הקפה. וסקיז קפוא וגדול.

שמנתי שמנת שמנה. צרנה תרני תרנה.
 אהבתי אהבת אהבה. נתגרש מתגרשנה התגרשה.
 ובצלי אינו מרשה לי בעלך לא חשוב מה בדיוק
 ועתון האפנה האחרון פריו בעונה שצברה למה
 לונדון או אמריקה לא חשוב תני לי לשלם למלצר
 קסה-קפוא קפוא בפה ובלבר שארנה בלבר שארנה
 סלס את הרגל. נבזון נבנה. בצלי צליל לצוץ בנה —
 לא שאכפת לו, לא שאכפת לי, רק תבין —
 אינו מחזיק מ... איך אומרים? אמנצפיצי... אמנצפוצי...
 אמנצפוציה אל תשים לב לאן הולכים בדיוק?

ג

הנהר גואה. נהר האספלט העצוב גואה.
 אשדות מסחר מבליחים בצלפי נספי מטבעות
 חופי הרחוב משירים את צציהה מתוך ציפות ובשקט.
 זרק של דמעות-צלים נוטף לאספלט, המטאטאים
 בנכני אינה שסר רחוק יצלו אגן אבק זרק של

תיקים תיקים תיקים תיקים תיקים
 כוכבים, סיגרים, מזמי וזהב, ארשת, ארשת —
 אדוני, מכרתי אתמול צערה שקי סחורה
 קח בבקשה סיגריה אמריקאית טובה הנשק המקומי
 לא נתן לעשיון ובאשר לפרטן אה-הנה האספרסו...

*

צרבל הבטון גורס הפל. צרבל הבטון
 דורס הפל. סצץ וחול סצץ ועול
 חיים ביקר מנת בזול — פצמים אספרסו.
 הבטון יוצא שחור. והבטון גואה שחור.
 (היכן, לרוחות, מעלים פה את האור?)